तल्पेमाऽधाः नोपगच्छेरित्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अपत्यार्थमृतुकालेप्रार्थनात् तस्याःकामपूरणंधर्ममवेक्ष्य शुक्रस्यवचश्चस्मरन् दिष्टंदैवप्रापित मेवतत्संगमभ्यपद्यत नतुकामतइत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ आसुर्याःशर्मिष्ठायाः भर्तुःसकाशात् ॥ ३४ ॥ उपमंत्रयन्प्रसादयन् ॥ ३५ ॥ विरू तंरूपंकरोतीतितथा ॥ ३६ ॥ तेदुहितरिकामैरद्याप्यतृप्तोऽस्मि कामानांभोगैरितिवा शुक्रआह तर्हियोऽभिधास्यति अभितोधारयिष्यति त

नाद्रुषायसुतांदत्वासहशर्मिष्ठयोशनाः॥ तमाहराजन्शर्मिष्ठामाऽधास्तल्पेनकर्हिचित् ॥ ३० ॥ विलोक्यौश नसींराजन्शर्मिष्ठासप्रजांक्वचित्॥ तमेववव्रेरहसिसख्याःपतिमृतौसती ॥ ३१ ॥ राजपुत्र्यार्थितोपत्येधर्मं चावेक्ष्यधर्मवित्॥ स्मरन्शुक्रवचःकालेदिष्टमेवाभ्यपद्यत॥ ३२ ॥ यदुंचतुर्वसुंचैवदेवयानीव्यजायत ॥ द्रु ह्युंचानुंचपूरुंचशर्मिष्ठावार्षपर्वणी॥३३॥गर्भसंभवमासुर्याभर्तुर्विज्ञायमानिनी॥ देवयानीपितुर्गेहंययौक्रो धविमूर्च्छिता॥ ३४ ॥ प्रियामनुगतःकामीवचोभिरुपमंत्रयन् ॥ नप्रसादयितुंशेकेपादसंवाहनादिभिः॥ ॥ ३५ ॥ शुक्रस्तमाहकुपितःस्त्रीकामानृतपूरुष॥ त्वांजराविशतांमंदविरूपकरणीनृणाम्॥ ३६ ॥ यया तिरुवाच अतृप्तोऽस्म्यद्यकामानांब्रह्मन्दुहितरिस्मते॥ व्यत्यस्यतांयथाकामंवयसायोभिधास्यति॥३७॥ इतिलब्धव्यवस्थानःपुत्रंज्येष्ठमवोचत॥ यदोतातप्रतीच्छेमांजरांदेहिनिजंवयः॥ ३८॥ मातामहकृतांवत्स नतृप्तोविषयेष्वहम्॥ वयसाभवदीयेनरंस्येकतिपयाःसमाः॥ ३९॥ यदुरुवाच नोत्सहेजरसास्थातु मंतराप्राप्तयातव॥ अविदित्वासुखंग्राम्यंवैतृष्ण्यंनैतिपूरुषः॥ ४० ॥ तुर्वसुश्चोदितःपित्राद्रुह्युश्चानुश्चभार त॥ प्रत्याचख्युरधर्मज्ञात्यनित्येनित्यबुद्धयः ॥ ४१ ॥ अपृच्छत्तनयंपूरुंवयसोनंगुणाधिकम् ॥ नत्वमग्रज वद्वत्समांप्रत्याख्यातुमर्हसि॥ ४२ ॥

स्यवयसाकामंव्यत्यस्यतां यथेच्छंजराव्यत्ययंयातु व्यत्ययंनीयतामिति य द्वा व्यत्यस्येतिछेदः तांजरांव्यत्यस्यसंगमयेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ इतिलब्धंव्यवस्थानं जरायाव्यवस्थितिर्येनसः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ यतोन धर्मज्ञाः अनित्येचयौवनेनित्यबुद्धयः ॥ ४१ ॥ त्वंजरांकिंपहीष्यसीत्यपृच्छत् प्रत्याख्यानंमाकृथाइत्याह नत्वमिति ॥ ४२ ॥